

dar çözememiş, bugün de kazanılmış, kanunla verilmiş bu hakları kanunla geri almak istencesine bir duruma girmişiz. Ya görev yapmada veya sosyal bünyede memurların verimsizleşeceği, Devlete karşı güven duygusunun sarılacağı dikkate alınca, terfihleri erteleme kararımızın sakıncaları elbette gerçekliği ile daha da ortaya çıkmaktadır. Yersiz, zamansız ve kanunsuz teklifinizin yaratacağı huzursuzluğun, ülkenin huzura en çok ihtiyacı olduğu bir zamanda getirilişi de bizi acı acı düşündürmektedir, ne yapmak istediğinizi anlamak zorlaşmaktadır.

Ayrıca, Anayasanın 126 nci maddesinin son fıkrasında, bütçe Kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konamayacağı bildirilmektedir. Hele ayrı bir kanunun bütçe ile değiştirilmesi ise, hiç mümkün değildir. Oysa, 1972 mali yılı Bütçe kanun tasarısının 15 nci maddesinde, memurların derece ilerlemesi ve bütçeye ek olarak verilmesi gereken kadro cetvellerinin eklenmesinin 1 Mart 1973 tarihine kadar ertelenmesi gerekliliği ileri sürülmüştür ve kaydedilmiştir. Kadro verilmeyince Devlet memurunun derece yükselmesi ve kademe ilerlemesi de 1973 Martına kadar yapılamayacaktır. Ayrıca, bu hüküm dolayısıyla katma bütçeli kuruluşlar da aynı duruma düşecektir.

1376 sayılı 1971 yılı Bütçe Kanununun 3 ncu ve 9 ncu maddesi gereğince torba kadro cetvellerinden verilmiş kadrolardan maksath olarak kullanılmamış olanlar da 1 . 3 . 1973 tarihine kadar işletilemeyecektir. Bunun en güzel örneğini bir gündem dışı konuşmada arz etmiştim. Öğretmenlere 22 552 kadro verildiği halde kullanılmamıştır. 1973 e kadar da bu kadrolar bu şekli ile kullanılmayacaktır. Sayın Bakan bu şekli ile kullanılmayacaktır. Sayın Bakan bu hatalı uygulamadan vazgeçmeli veya derhal istifa etmelidir. Zaten, geçen 9 aylık görev süresinde beceriksizliği ve yetersizliği ile memleket maliyesini ne hale getirdiği çıplaklığı ile ortadadır. Bu zat, 36 milyonluk Türkiye Devletinin değil, bir aşiret devletinin bile Maliye Bakanı olacak kudreti gösterememiştir.

Dün, Bakanlar Kurulu toplanmış, karar almıştır. Alman karar..

BAŞKAN — Sayın Hüseyin Öztürk, konuşmanız gündem dışı konuşmanın sınırını tecavüz eder nitelik taşıyor. Bu itibarla birinci ikazımı yapıyorum. Rica ediyorum, lütfen sadet dâhilinde konuşunuz.

HÜSEYİN ÖZTÜRK (Devamla) — Peki Sayın Başkanım.

Bakanlar Kurulu karar almış; bir ekonomik tedbir olarak ithalâtı genişletecek, piyasada parayı azaltacak bazı mallardaki fiyat indirimini yapacak. Bu tedbirlerin alındığı ortamı kim yaratmış? Sayın Maliye Bakanı Ergin ve 4,5 milyar kâğıt parayı piyasaya süren Merkez Bankası Genel Müdürü. Bu kişiler dün bunu yaratmış, bugün kalkmış bu tedbiri almışlar. Şimdi, bu kişiler memurun ekmeği ile oynayarak, onları mahvetmek pahasına, ekonomik denge sağlamaya çalışıyorlar. Hattâ, Sayın Maliye Bakanı Personel Kanunu üzerinde, memurlar eleyhinde yapmak istediği değişikliklerle, 2,5 milyar lira kadar bir tasarruf sağlamayı düşünüyor, bu faaliyetini de gizli gizli yürütmeye çalışıyor. Bu hareketinin Devlet bünyesinde ve Hükümet içinde bir sabotaja yeşil ışık tutmaktan daha ötede bir mânâ taşıdığına ben inanmıyorum. Devleti kendi organları ile kavgaya sevk etmenin ortamları hazırlanmaktadır. Sayın Bakan bu kötü gidişten, bu kötü uygulamadan vazgeçmelidir. Yoksa, bu gidiş ne kendisinin, ne de Sayın Nihat Erim Hükümetinin altından çıkamayacağı büyük huzursuzluklara sebeb olacaktır.

Hükümetin bu konuda dikkatini çeker, saygılarımı sunarım.

BAŞKAN — Maliye Bakanı söz istemiştir. Sayın Ergin, buyurunuz efendim.

MALİYE BAKANI SAİT NACİ ERGİN (Cumhurbaşkanınca S. Ü.) — Sayın Başkan, muhterem senatörler;

Arkadaşımızı dinlediniz. Hakikaten kendimin ne olduğuna ben de şaşıtm. Evvelâ, ben Hükümet değilim, Maliye Bakanım. Bu sevk edilen kanunları Maliye Bakanlığı değil, Hükümet sevk eder; fakat Hükümette kendimin de mesuliyeti var. Binaenaleyh, bunları benimsiyerek değil, Hükümet adına cevaphıyorum. Evvelâ burasını kestirelim.

Önce başlıyorlar, diyorlar ki; «4,5 milyar, 2,5 milyar, birçok paralar, Maliye Bakanlığının